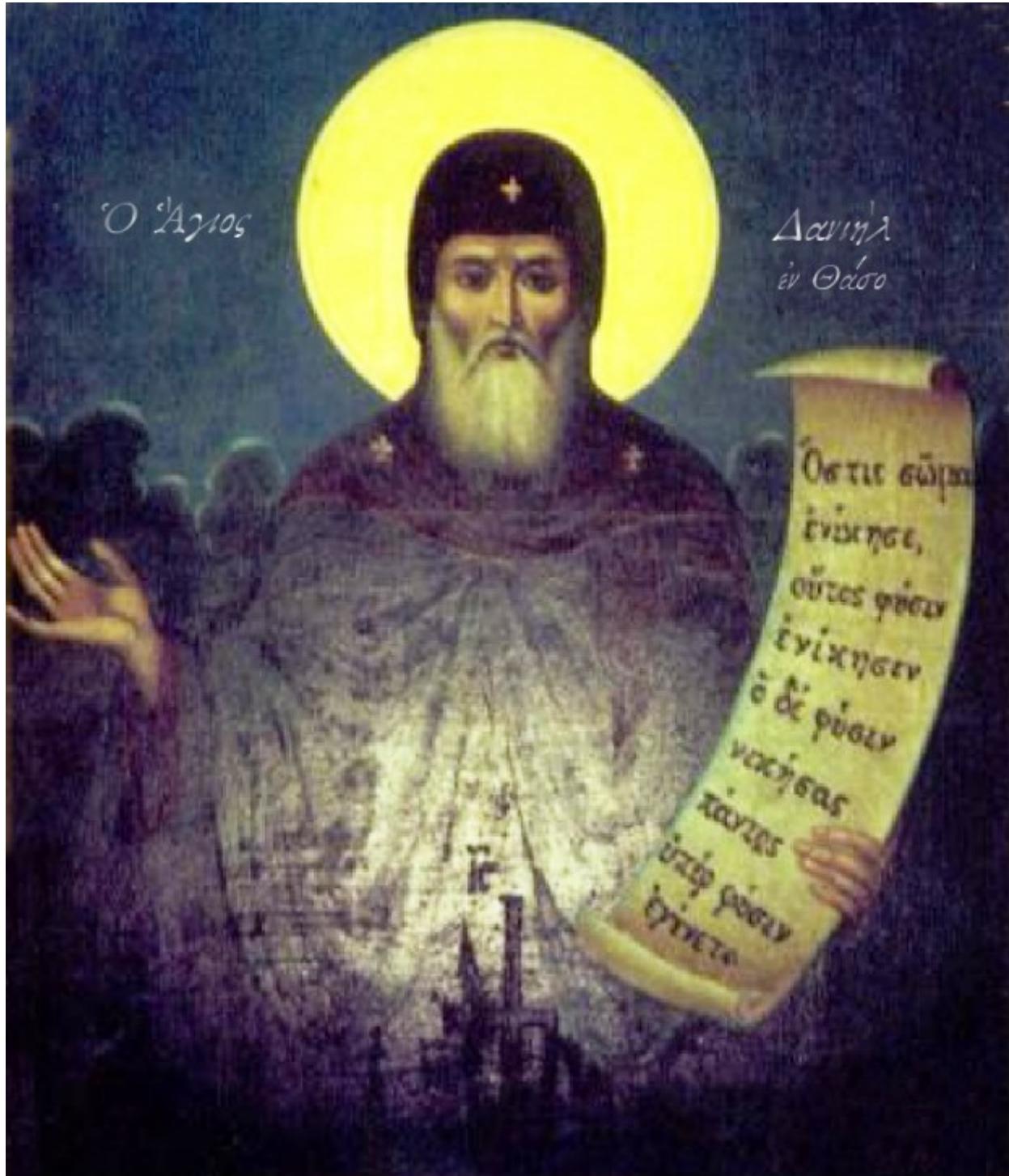

Όσιος Δανιήλ ο Θάσιος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Εορτάζει στις 12 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ορμὰς παθών επέσχε Δανιήλ νέος,
ως πριν Δανιήλ, των λεόντων τας μύλας,
Αμφὶ δύο και δεκάτην Δανιήλ βίοτον λίπε τόνδε.

Βιογραφία

Ο Όσιος Δανιήλ ο Θάσιος υπήρξε ευσεβής από την παιδική του ηλικία, αμέσως από τη νεότητα του έγινε πρόθυμος κήρυκας του Ευαγγελίου, πρόμαχος και συνήγορος της Ορθοδοξίας.

Ο όσιος και θεοφόρος Δανιήλ, έζησε τον 9ο μ.Χ. αιώνα όταν αυτοκράτορας ήταν ο Λέων ο Αρμένιος ο εικονομάχος. Όταν πλέον έγινε άντρας ο Δανιήλ, ίδρυσε μοναστήρι στο νησίδιο Κραμβούσα, που βρίσκεται δίπλα στη νήσο Θάσο. Η φήμη της μεγάλης αρετής του ιδρυτή έφερε εκεί πολλούς μοναχούς από τη Θάσο και απ' άλλου.

Ο όσιος Δανιήλ αγαπούσε τόσο την πνευματική ζωή και ήταν τόσο πολύ ταπεινόφρων ώστε όταν στη Θάσο ήλθε ο μέγας Ιωαννίκιος (βλέπε 4 Νοεμβρίου), ο Δανιήλ εγκατέλειψε την ηγουμενική του θέση και έτρεξε κοντά στον φημισμένο εκείνο όσιο άντρα, για να πάρει διδάγματα από την τόσο προσεκτική και ενάρετη ζωή του. Ο Ιωαννίκιος προσπάθησε να τον εμποδίσει λέγοντας του, ότι μπορούσε και μόνος του να τελειοποιεί τον εαυτό του με την προσευχή, τη μελέτη και τη χάρη του αγίου Πνεύματος. Ο Δανιήλ όμως επέμενε και ο Ιωαννίκιος υποχώρησε. Μετά από καιρό ο Ιωαννίκιος, υποχρέωσε τον Δανιήλ να επιστρέψει στη μονή του διότι οι μοναχοί της τον ζητούσαν επίμονα, επειδή δεν έβρισκαν άξιο αντικαταστάτη του. Ο Δανιήλ υπέκυψε και επανήλθε στη μονή του.

Σε βαθιά γεράματα αποδήμησε στον Κύριο και τάφηκε, κατά την επιθυμία του, στο νησίδιο του κοντά στα κύματα, δίπλα στα όποια πρωί και βράδυ πολλές φορές έστελνε την προσευχή του και ύμνους στο Θεό.

Άπολυτίκιον

„Ηχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ποιμὴν ἀληθέστατος, καὶ μοναστῶν ἀρχηγός, ἐδείχθης πανόσιε, τῆς ἐν τῇ Θάσῳ μονῆς, Δανιήλ ἀξιύμνητε· ὅθεν καὶ ίαμάτων, ἐκομίσω τὴ χάριν, νέμων τοῖς προσιοῦσι, τὰς ίάσεις ἀφθόνως, τοῖς πόθω σου τὴν μνήμην τελοῦσι πανόλβιε.

Κοντάκιον

„Ηχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως μοναζόντων ποδηγέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ νήσου Θάσου πολιοῦχον εύφημούμέν σε, Δανιήλ, ἐπιτελοῦντες σεπτήν σου μνήμην, ὡς οὕν ἔχων παρόρησίαν

πρὸς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς, ρύσασθαι κακώσεως, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ πανόσιε.

Κάθισμα

Ὕχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ως ἥλιος φαιδρά, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλεν ἡμῖν, Δανιὴλ Θεομάκαρ, φωτίζουσα ἄπαντας, τοὺς αὐτὴν ἔορτάζοντας, ἦν ἐκ πίστεως, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν, σκέπε, φύλαττε, πειρατηρίων τοῦ βίου, ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἐτερον Κάθισμα

Ὕχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Εύφραίνου ἐν Χριστῷ, νῆσος Θάσος ἵδοὺ γάρ, ἐπέφανέ σοι νῦν, Δανιὴλ τοῦ Ὄσίου, ἡ μνήμη ἡ πάντιμος, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, ὅθεν σκίρτησον, μετὰ χαρὰς ἐκβοῶσα, δόξα, αἴνεσις, σὺ τῶν Ὄσίων ὑπάρχεις, Χριστὲ καὶ κραταίωμα.

Ἐτερον Κάθισμα

Ὕχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ σεμνὴ νῆσος τῆς Θάσου, καὶ εύφραινέσθω ἡ πληθὺς πᾶσα Θασίων, ὡς προστάτην θερμότατον πλουτήσασα μέγαν, καὶ κρήνην πολλῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν, παντοίων ἀρρώστημάτων ἀπαγωγήν, Δανιὴλ τὸν θαυμάσιον. Διὸ συμφώνως αὐτῷ βοῶμεν ἀρυόμενοι· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Ἐτερον Κάθισμα

Ὕχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν σοφέ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ χοροί, σὲ ὄρῶντες ἐπὶ γῆς, βιοῦντα ὡς ἐν Οὐρανοῖς, καὶ ἐκδιδάσκοντα τὴν ποίμνην σου, Θεομάκαρ, πορεύεσθαι ἀεί, πρὸς τὰς εὐθείας ὄδοις, εἰς δόξαν καὶ τιμήν, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὃς διὰ τοῦτο πλείστοις σε χαρίσμασι, καὶ θαυμασίοις ἐδόξασε. Καὶ νῦν πρεσβεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ο Οἶκος

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἔχρημάτισας μάκαρ, ἀλλ' ὥφθης συμπολίτης Ἀγγέλων, ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύων, σαρκὸς πάσαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας, διὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἀκούεις.

Χαῖρε τῆς Θάσου βλαστὸς καὶ γόνος·

χαῖρε τῆς νήσου ἀπάσης πόνος.

Χαῖρε Ἅγιου Πνεύματος οἰκητήριον·

χαῖρε τῆς Τριάδος φαιδρὸν ἐργαστήριον.

Χαῖρε λύχνε διακρίσεως, ἀπαστράπτων τηλαυγῶς·

χαῖρε ἄστρον διοράσεως, καταυγάζον φαεινῶς.

Χαίροις ὅτι ἐκ νεότητος ἡκολούθησας Χριστῷ·
χαίροις ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἥδονάς.
Χαίροις μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας·
χαίροις τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.
Χαίροις ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ὁ βαστάσας·
χαίροις αὐλαῖς οὐρανίοις σκηνώσας.
Χαίροις Πάτερ Δανιὴλ Ὁσιε.

Ίδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἡχος α'.

Φαιιδρύνεται σήμερον, ἡ θεόσωστος Θάσος, τῇ παγγεράστῳ μνήμῃ σου Δανιὴλ
ὅσιώτατε, καὶ ἡ τῶν ὄρθιοδόξων Ἔκκλησίᾳ λαμπρῶς καταυχάται ὑμνοῦσά σε,
πιστῶν δὲ τὰ πλήθη, τῶν σῶν θαυμάτων ἀρυόμενα πανηγυρίζει. Ἄλλ' ὡς
συμπαθέστατε Πάτερ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην
τῷ κόσμῳ, εὐρωστίαν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Πηγή: [.saint.gr](http://saint.gr)